

ΤΗ ΚΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχολογία οὗ γίνεται. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' Καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὰ δύο.

ᾠχος β' Γερμανοῦ

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι. Τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλνται, ἢ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβὶμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καγῶ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὗ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρός, ὁ χαρακτήρ τῆς ἀιδιότητος αὐτοῦ, μορφήν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθὼν, οὐ τροπὴν ὑπομείνας, ὁ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός, καὶ ὁ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν, αὐτῷ βοήσωμεν. Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀνατολίου ὁ αὐτὸς

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα, Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρώδης ἐταράσσετο, ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν Ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς

Ἡ Βασιλεία σου, Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων τῶν αἰῶνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεά. Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστέ ὁ Θεός, τῆ σὴ παρουσία, φῶς ἐκ φωτός, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν κτίσιν ἐφαιδρυνας. Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτήρα τῆς δόξης τοῦ Πατρός. Ὁ Ὄν καὶ προὼν, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτὸς

Τι σοὶ προσενέγκωμεν Χριστέ, ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοὶ προσάγει, οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον, οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα, ἢ Γῆ τὸ Σπήλαιον, ἢ ἔρημος τὴν φάτνην, ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον. Ὁ πρὸ αἰῶνων Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... ᾠχος πλ. β'

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεέμ, τὸν καθήμενον διὰ παντὸς σὺν Πατρί. Σήμερον Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Προκείμενον ᾠχος βαρῦς

Τὶς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύνάμιν σου.

Τὶς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Στίχ. Καὶ εἶπα Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἢ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Τὶς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

ᾠχος πλ. δ' Ἰωάννου Μοναχοῦ

Παράδοξον Μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται, ὅπερ ἦν μεμένηκε, καὶ ὁ οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ φερμὸν ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τολὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου

Κύριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας, ἐν τῷ Σηλαιῷ παρώκησας, ὁ οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων, ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης, ὃν στρατιαὶ κυκλοῦσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσης ὡς εὐσπλαγχνος τὸ γένος ἡμῶν, δόξα σοί.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε, ὥμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Πῶς ἐξείπω τὸ μέγα Μυστήριον; ὁ ἄσαρκος σαρκούται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ ἀόρατος ὁράται καὶ ὁ ἀναφῆς ψηλαφᾶται, καὶ ὁ ἀναρχος ἄρχεται. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἀνθρώπου Υἱὸς γίνεται, Ἰησοῦς Χριστός, χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα... Καὶ νὺν... ὁ αὐτός

Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθῆ μνηνόντες Ποιμένα, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, Νηπίου μορφὴν δι' ἡμᾶς ἀνειληφότα, Κύριε δόξα σοί.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοί.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἦχος δ'
Κατεπλάγη Ἰωσήφ**

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός, ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ὠδὴν ἐπάξιον, Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σηλαιῷ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. (Δίς)

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὁμοιον

Τι θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐκθαμβεῖσαι τῷ ἐν σοί; Ὅτι ἄχρονον Υἱόν, χρόνω ἐγέννησα φησί, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. Ἄνανδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω Υἱόν, ἄσπορον γονὴν τὶς ἐώρακεν, ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὧς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. (Δίς)

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα, ὁμοιον

Ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός, πάντως ὡς οἶδεν ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς, ἠυδόκησεν, ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκόν, καὶ γέγονεν ὁ Ἰὼν ὁ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς, καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι. (Δίς)

Καὶ οἱ Κανόνες. Ὁ Παρὼν τοῦ κυρίου Κοσμᾶ, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε.

Χριστὸς βροτωθεὶς ἦν ὅπερ Θεὸς μένη.

**Ὡδὴ α' Ἦχος α'
Ὁ Εἰρμὸς**

«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε, Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται».

Ῥέυσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὐθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός, ὅτι δεδόξασται.

Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσίν, ὃν ἐποίησε, κλῖνας οὐρανούς κατέρχεται, τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου θείας Ἀγνῆς, ὅλον οὐσιούται, ἀληθεία σαρκωθείς, ὅτι δεδόξασται.

Σοφία λόγος καὶ δύναμις, Υἱὸς ὢν τοῦ Πατρὸς, καὶ ἀπαύγασμα, Χριστὸς ὁ Θεός, δυνάμεις λαθῶν, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῆ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτίσατο ἡμᾶς, ὅτι δεδόξασται.

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός, Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε διὰ στίχων Ἡρωελεγείων

Εὐεπίης μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει
Υἷα Θεοῦ μερόπων ἔνεκα τικτόμενον
Ἐν χθονί, καὶ λύοντα πολύστονα πῆ ματὰ κόσμου.
Ἄλλ' Ἄνα. ρητήρας ρύεο τῶν δὲ πόνων.

Ὦδὴ α' Ἦχος ὁ αὐτὸς Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
Ἐγγρὸν θαλάσσης κῦμα χερσώσας πάλαι.
Ἐκῶν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατήν,
Πόλου τίθησιν ἡμῖν, ὃν κατ οὐσίαν,
Ἰσὸν τε Πατρί, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν».

Ἦνεγκε γαστήρ ἡγιασμένη Λόγον,
Σαφῶς ἀφλέκτω ζωγραφουμένη βάτω,
Μιγέντα μορφή, τῆ βροτησία Θεόν,
Εὖας τάλαιναν, νηδὺν ἀράς τῆς πάλαι,
Λύοντα πικράς, ὃν βροτοὶ δοξάζομεν.

Ἦδειξεν ἀστήρ τὸν πρὸ ἡλίου Λόγον,
Ἐλθόντα παῦσαι τὴν ἀμαρτίαν Μάγοις,
Σαφῶς πενιχρὸν εἰς σπέος τὸν συμπαθῆ,
Σὲ σπαργάνοις ἐλικτόν, ὃν γεγηθότες,
Ἰδὼν τὸν αὐτόν, καὶ βροτὸν καὶ Κύριον.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ π ἀτρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπύρω, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν, ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε».

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας, μετασχῶν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας, γυναικεία ἀπάτη, Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ ἐξορῶν, ὁ δι' ἐμὲ κατ ἐμὲ γεγονῶς, ἅγιος εἶ Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονῶς, καὶ μετοχὴ σαρκὸς τῆς χεῖρω, μεταδοῦς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκῶς, καὶ μείνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰούδα βασιλεία. τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Ἰαμβικός Ὁ Εἰρμὸς

«Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν Εὐεργετα,
Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν,

Φέρων τε Παντεπόπτα τῆς ἀμαρτίας,
Ἵπερθεν ἀκλόνητον, ἐστηριγμένους,
Μάκαρ, μελωδοῦς τῆ βάσει τῆς πίστεως».

Νύμφης πανάγνου τὸν πανόλβιον τόκον
Ἴδεῖν ὑπὲρ νοῦν ἠξιωμένος χορός,
Ἴγραιλος ἐκλονεῖτο, τῷ ξένω τρόπῳ.
Τάξιν μελωδούσάν τε τῶν Ἀσωμάτων,
Ἴνακτα Χριστόν, ἀσπόρως σαρκούμενον.

Ἵψους ἀνάσσαν οὐρανῶν εὐσπλαγχία,
Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης,
Ἴαῦλος ὧν τὸ πρόσθεν, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων
Λόγος παχυνθεὶς σαρκί, τὸν πεπτωκότα,
Ἵνα πρὸς αὐτὸν ἐλκύση πρωτόκτιστον.

**Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς**

Αγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω. ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Λόγος ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὧν τοῦ Πατρὸς, προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου ἄνευ σπορᾶς, ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, ὀρῶντες ἐν Βηθλεέμ, τικτόμενον ὧς νήπιον ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

ᾠδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας. ἐξ ὄρου ὁ αἰνετὸς κατασκίου δασέος ἤλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ αὐλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ἵὸν πάλαι προεῖπεν Ἰακώβ, ἐθνῶν ἀπεκδοχὴν Χριστέ, φυλῆς Ἰούδα ἐξανέτειλας, καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκύλά τε, ἤλθες προνομεύσων πλάνην τρέπων, εἰς πίστιν Θεοτερπῆ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάντεως πάλαι Βαλαάμ, τῶν λόγων μυητὰς σοφούς, ἀστεροσκόπους χαρὰς ἐπλησας, ἀστὴρ ἐκ τοῦ Ἰακώβ, ἀνατείλας Δέσποτα, Ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰσαγομένους, ἐδέξω δὲ προφανῶς, δώρα σοὶ δεκτὰ προσκομίζοντας.

Ὡς πόκω γαστρὶ Παρθενικῇ, κατέβης ὑετὸς Χριστέ, καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῆ στάζουσαι. Αἰθίοπες καὶ θαρσεῖς, καὶ Ἀράβων νήσοί τε, Σαβὰ Μήδων, πάσης γῆς κρατοῦντες, προσέπεσόν σοὶ Σωτήρ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰαμβικὸς Ὁ Εἰρμὸς

«Γένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι,
Ἰδων Προφήτης Ἀββακούμ, προμηνύει,
Ἴδεῖν ἀφράστως ἀξιωθεῖς τὸν τύπον.
Νέον βρέφος γάρ, ἐξ ὄρου τῆς Παρθένου,
Ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος».

Ἵσος προῆλθες τοῖς βροτοῖς ἐκουσίως,
Ἵψιστε, σάρκα προσλαβὼν ἐκ Παρθένου,
Ἵὸν καθάραι τῆς δρακοντείας κάρας,
Ἵγων ἅπαντας πρὸς σέλας ζωηφόρον,
Θεὸς πεφυκῶς, ἐκ πυλῶν ἀνηλίων.

Ἔθνη τὰ πρόσθεν τῆ φθορὰ βεβυσμένα.
Ὅλεθρον ἄρδην δυσμενοῦς πεφευγότα,
Ἐψοῦτε χεῖρας, σὺν κρότοις ἐφυμνίοις,
Μόνον σέβοντα Χριστόν, ὡς εὐεργέτην,
Ἐν τοῖς καθ ἡμᾶς συμπαθῶς ἀφιγμένον.

Ρίζης φυεῖσα τοῦ Ἰεσοῦ Παρθένε,
Ὅρους παρήλθες, τῶν βροτῶν τῆς οὐσίας,
Πατὴρ τεκοῦσα τὸν πρὸ αἰῶνων Λόγον.
Ὡς ἠὲ δόκησεν αὐτόν, ἐσφραγισμένην,
Νηδὸν διελθεῖν τὴ κενώσει τὴ ξένη.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν, ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντες, δοξολογούμεν σε Φιλάνθρωπε».

Ἐν δούλοις τῷ Καίσαρος δόγματι, ἀπεγράφης πειθήσας, καὶ δούλους ἡμᾶς, ἐχθροῦ καὶ ἀμαρτίας,
ἠλευθέρωσας Χριστέ, ὅλον τὸ καθ ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χοϊκὸν ἐξ αὐτῆς ἐνώσεως, καὶ κοινωνίας
ἐθεούργησας.

Ἴδου ἡ Παρθένος, ὡς πάλαι φησὶν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἐκύησε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ μένει
Παρθένος. δι ἧς καταλλαγέντες Θεῷ οἱ ἀμαρτωλοί, Θεοτόκον κυρίως οὖσαν, ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Ἰαμβικὸς Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐκ νυκτός ἔργων, ἐσκοτισμένης πλάνης
Ἰλασμὸν ἡμῖν Χριστέ τοῖς ἐγρηγόρωσ,
Νῦν σοὶ τελοῦσιν ὕμνον, ὡς εὐεργέτη,
Ἐλθοῖς πορίζων εὐχερῆ τε τὴν τρίβον,
Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες, εὐροῖμεν κλέος».

Ἀπηνῆς ἐχθος, τὸ πρὸς αὐτὸν Δεσπότης,
Τεμῶν διαμπαξ, σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ,
ἵνα κρατοῦντος ὤλεσε ψυχοφθόρου,
Κόσμον συνάπτων, ταῖς ἀύλοις οὐσίαις,
Τιθεὶς προσηνῆ, τὸν Τεκόντα τὴ κτίσει.

Ὁ λαὸς εἶδεν, ὁ πρὶν ἡμαυρωμένος,
Μεθ' ἡμέραν φῶς, τῆς ἄνω φρυκτωρίας.
Ἔθνη Θεῷ δέ, κληρὸν Υἱὸς προσφέρει,
Νέμων ἐκεῖσε τὴν ἀπόρρητον χάριν,
Οὐ πλεῖον ἐξήνησεν ἡ ἀμαρτία.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Σπλάγγων Ἰωάν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιος θήριοιον ἐδέξατο, τὴ Παρθένω δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος,
καὶ σάρκα λαβὼν διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν
ἀπήμαντον».

Ἦλθε σαρκωθεὶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, γαστρὸς ὄν Πατὴρ, πρὸ Ἐωσφόρου γεννᾶ, τὰς ἡνίας δέ, ὁ
κρατῶν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται, ῥάκει σπαργανοῦται, λύει δέ,
πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδάμ, παιδίον φυράματος ἐτέχθη Υἱός, καὶ πιστοῖς δέδοται, τοῦ δὲ μέλλοντος, οὗτός ἐστιν
αἰῶνος, Πατὴρ καὶ Ἄρχων, καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος, οὗτος ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστί, καὶ

κρατῶν ἐξουσία τῆς κτίσεως.

Ἰαμβικός Ὁ Εἰρμός

«Ναίων Ἰωνάς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις,
Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
Νυγεις ἐγὼ δέ, τῷ τυραννοῦντος βέλει,
Χριστὲ προσαιδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην,
θαῖττον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας».

Ὅς ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς Θεὸν Θεὸς Λόγος,
Νυνὶ κρατύνει, μὴ σθένουσαν τὴν πάλαι,
Ἴδὼν φυλάξαι, τὴν καθ' ἡμᾶς οὐσίαν,
Καθεὶς ἑαυτὸν δευτέρα κοινωνία
Αὔθις προφαίνων, τῶν παθῶν ἐλευθέραν.

Ἴκται δι' ἡμᾶς, Ἀβραὰμ ἐξ ὀσφύος,
Λυγρῶς πεσόντας, ἐν σκότει τῶν πταισμάτων,
Υἱοὺς ἐγεῖραι, τῶν κάτω νενευκότων,
Ὅ φῶς κατοικῶν, καὶ φάτνην παρ' ἀξίαν.
Νὺν εὐδοκήσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. β'

Ὁ πρὸ Ἐωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεῖς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ, ὅθεν Ἀστὴρ εὐαγγελίζεται Μάγοις, Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι, τὸν ἄχραντον Τόκον σου, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν βλαστήσασα, ἡ μυστικὴ ἄμπελος ὡς ἐπὶ κλάδων, ἀγκάλαις ἐβάσταζε, καὶ ἔλεγε. Σὺ εἶ καρπός μου, σὺ εἶ ἡ ζωὴ μου. Ἀφ' οὗ ἔγνω, ὅτι καὶ ὁ ἡμῶν εἰμί, σύ μου Θεός, τὴν γὰρ σφραγίδα τῆς Παρθενίας μου ὀρώσα ἀκατάλυτον, κηρύττω σὲ ἄτρεπτον Λόγον, σάρκα γενόμενον, οὐκ οἶδα σποράν, οἶδα σε λύτην τῆς φθορᾶς, Ἀγνή γὰρ εἰμι, σοῦ προελθόντος ἐξ ἐμοῦ, ὡς γὰρ εὔρες, ἔλιπες μήτραν ἐμήν. Διὰ τοῦτο συγχορεύει πᾶσα κτίσις βοῶσά μοί, Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Συναξάριον

Τῆ ΚΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Στίχοι

- Λεχῶ ἄμωμον ἀνδρὸς μὴ γνοῦσαν λέχος,
- Δώροις ἀμώμοις δεξιοῦμαι τοῖς λόγοις.
- Μολπὴν ἀγνωτάτη λεχοῖ εἰκάδι ἔκτη ἀεῖδω.

Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον φυγῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχοι

- Ἦκοντα πρὸς σέ, τὸν πάλαι πλήξαντά σε,
- Αἴγυπτε φρίττε, καὶ Θεὸν τοῦτον φρόνει.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου, Ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

- Χριστῷ παραστάς, Εὐθύμιε τρισμάκαρ,
- Πλήρης ἀλήκτου τυγχάνεις εὐθυμίας.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων.

Στίχοι

- Ὡς ἐξ ἀκανθῶν τῶν Ἰουδαίων ῥόδον,
- Ὁ θεῖος ἀνθεῖ καὶ θανῶν, Κωνσταντῖνος.

Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐαρέστου.

Στίχοι

- Ἔσπευδεν Εὐάρεστος ἔργω καὶ λόγῳ,
- Ἔως τελευτῆς εὐαρεστεῖν σοὶ Λόγε.

Μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ Ῥώσου, ἀθλήσαντος ἐν Κωνσταντινοπόλει κατὰ τὸ 1743 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδη ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οἱ Παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες, δυσσεβούς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐκπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον, ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ».

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, ἐκπλαγούς φωτοφανείας ἔτυχον, δόξα Κυρίου γὰρ αὐτούς, περιέλαμψε καὶ Ἄγγελος, Ἀνυμνήσατε βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστός, ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου, οὐρανῶν στρατεύματα, Δόξα ἐκραύγαζον Θεῷ, ἐν ὑψίστοις, ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, Χριστὸς ἔλαμψεν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥῆμα τί τοῦτο, εἶπον οἱ Ποιμένες, διελθόντες ἴδωμεν τὸ γεγονός, θεῖον Χριστόν, Βηθλεὲμ καταλαβόντες δέ, σὺν τῇ τεκούσῃ προσεκύνουν ἀναμέλποντες, ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἰαμβικὸς Ὁ Εἰρμὸς

«Τῷ παντάνακτος ἐξεφάυλισαν πόθῳ,
Ἄπλητα θαυμάϊοντος ἠγκιστρωμένοι,
Παῖδες τυράννου δύσθεον γλωσσαλγίαν,
Οἷς εἶκαθε πῦρ ἄσπετον, τῷ Δεσπότη,
Λέγουσιν, Εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ».

Ἵπηρετάς μὲν ἐμμανῶς καταφλέγει,
Σώζει δὲ παφλάζουσα ροιζηδὸν νέους,
Ταῖς ἑπταμέτροις καύσεσι πυργουμένη,
Οὓς ἔστεφε φλόξ, ἄφθονον τοῦ Κυρίου,
Νέμοντος, εὐσεβείας ἔνεκα, δρόσον.

Ἀρωγὲ Χριστέ, τὸν βροτοῖς ἐναντίον,
Πρόβλημα τὴν σάρκωσιν ἀρρήτως ἔχων,
Ἵσχυνας, ὄλβον τῆς Θεώσεως φέρων,
Μορφούμενος νῦν, ἥς τινος δι' ἐλπίδα,
Ἄνωθεν εἰς κευθμῶνας ἤλθομεν ζόφου.

Τὴν ἀγριωπὸν, ἀκρατῶς γαυρουμένην,
Ἄσεμνα βακχεύουσαν ἐξοιστρομένου,
Κόσμου καθεῖλες πανσθενῶς ἁμαρτίαν.
Οὓς εἴλκυσε πρὶν, σήμερον τῶν ἀρκύων,
Σώζεις δέ, σαρκωθεὶς ἐκὼν Εὐεργέτα.

Ὦδη η' Ὁ Εἰρμὸς

«Θαύματος ὑπερφουῶς ἢ δροσοβόλος, ἐξεϊκόνισε κάμινος τύπον, οὗ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλγωμεν. Εὐλογεῖτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἐλκει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ παῖδας, δορυκτῆτους Δαυῖδ, ἐκ Σιών ἐν αὐτῇ, δωροφόρους πέμπει δέ, Μάγους παῖδας, τὴν τοῦ Δαυῖδ θεοδόχον θυγατέρα λιτανεύσοντα, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. Εὐλογοίτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅργανα παρέκλινε τὸ πένθος ὠδῆς, οὐ γὰρ ἤδον ἐν νόθοις οἱ παῖδες Σιών, Βαβυλῶνος λύει δέ, πλάνην πᾶσαν καὶ μουσικῶν, ἀρμονίαν Βηθλεὲμ ἐξανατείλας Χριστός, διὸ ἀνυμνοῦντες ναμέλψωμεν. Εὐλογοίτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκύλα Βαβυλῶν τῆς Βασιλίδος Σιών, καὶ δορυκτῆτον ὄλβον ἐδέξατο, θησαυροὺς Χριστός, ἐν Σιών δὲ ταύτης, καὶ Βασιλεῖς σὺν ἀστέρι ὀδηγῶ, ἀστροπολοῦντας ἔλκει, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. Εὐλογοίτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβικὸς Ὁ Εἰρμὸς

«Μήτηρ ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης,
Οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολούμενοι νέοι,
Ἵπερφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην.
Ἰαμφοῦ δὲ δρώσα, θαυματουργία μιά,
Λαοὺς πρὸς ὕμνον ἐξανίστησι χάρις».

Λύμην φυγοῦσα τοῦ Θεοῦσθαι τὴ πλάνη,
Ἄληκτον ὕμνεῖ τὸν κενούμενον Λόγον,
Νεανικῶς ἅπασα σὺν τρόμῳ κτίσις,
Ἰαδοξον εὐχος δειματομένη φέρειν,
Ἰρευστὴ γεγῶσα, κὰν σοφῶς ἐκαρτέρει.

ἸΗκεις πλανήτιν πρὸς νομὴν ἐπιστρέφων,
Τὴν ἀνθοποιὸν ἐξ ἐρημαίων λόφων,
ἸΗ τῶν ἐθνῶν ἔγερσις, ἀνθρώπων φύσιν.
ἸΡώμην βιαίαν τοῦ βροτοκτόνου σβέσαι,
ἸΑνὴρ φανεῖς τε, καὶ Θεὸς προμηθεΐα.

Καταβασίαι, αἱ Ἰαμβικαὶ μόνον, ἸΕσωσε λαόν, κ.τ.λ. ἸΗ τιμιωτέρα οὗ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς ψάλλεται ἡ θ' Ὡδῆ, μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῆς.

Ὡδὴ θ'

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ψαλλόμενα ἐντὶ Ὡδῆ ταύτῃ ἸΗχος α'

- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. (Δίς)
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ Σηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῶν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Ἀστέρος, τοῖς Μάγοις μνηυθέντα.
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν ἀγνήν Παρθένον, τὴν γεννησαμένην, Χριστὸν τὸν Βασιλέα.
- Μάγοι καὶ Ποιμένες, Ἰήλθον προσκυνησαι, Χριστὸν τὸν γεννηθέντα, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

ἸΕτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα

- Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, Ἰνδον ἐν τῷ Σηλαίῳ.
- Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.
- Σήμερον οἱ Ποιμένες, βλέπουσι τὸν Σωτήρα, σπαργάνοις εἰλημένον, καὶ κείμενον ἐν Φάτνῃ.
- Σήμερον ὁ Δεσπότης, ῥάκει σπαργανοῦται, ὁ ἀναφῆς ὡς βρέφος.
- Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης.
- Οὐράναι Δυνάμεις τεχθέντα τὸν Σωτήρα, Κύριον καὶ Δεσπότην, μνηύουσι τῷ κόσμῳ.

Δόξα...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νύν...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὁ Εἰρμός

«Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον. τὴν φάτιν χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν».

Ἐξάϊσιον δρόμον, ὁρῶντες οἱ Μάγοι, ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαούς, οὐρανοῦ ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμήραντο, ἐν γῆ γεννηθέντα Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νηγενὲς Μάγων λεγόντων, παιδίον Ἄναξ, οὗ ἀστήρ ἐφάνη, ποῦ ἐστίν, εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἤκομεν, μανεῖς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος φρουαττόμενος.

Ἦκρίβωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος, οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεέμ, προσκυνουσι Χριστῷ σὺν δώροις, ὑφ' οὗ πρὸς Πατρίδα ὀδηγούμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

Ἰαμβικός Ὁ Εἰρμός

«Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβω,
Ῥάον σιωπὴν, τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε,
´μνους ὑφαίνειν, συντόμως τεθηγμένους,
Ἐργώδης ἐστίν, ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος,
Ἵση πέφυκεν ἢ προαίρεσις δίδου».

Τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιάς παρηγμένας,
ἽΩ Μήτηρ ἀγνή, τοῦ Λόγου δεδορκότες,
Νέου φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης,
Δοξούμενοί τε, τῆς ἀληθείας φάος,
Ἐπαξίως σὴν εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Πόθου τετευχῶς, καὶ Θεοῦ παρουσίας,
Ὁ χριστοτερπῆς λαὸς ἠξιωμένος,
Νὺν ποτιᾶται τῆς παλιγγενεσίας.
Ὡς ζωοποιῶ, τὴν χάριν δὲ Παρθένε,
Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

Ἐξαποστειλάριον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιά, εὖρομεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος. (Ἐκ γ')

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος δ'

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου

Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι, οὐρανοὶ ἄγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότῃ, δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοί.

Ὁ αὐτὸς

Ὁ Πατὴρ ἠὐδόκησεν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀστήρ μηνύει, Μάγοι προσκυνουσι, Ποιμένες θαυμάζουσι, καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Ὁ αὐτὸς

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτήρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὐας, ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὗ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν, πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες.

Ανερμήνευτε κύριε, δόξα σοί.

Ὁ αὐτὸς

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεῖσαν Παρθένον. Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ἧ Χριστὸς οἰκίσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνούμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες. Θεοτόκε, πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... ᾠχος πλ. β'

Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, τοῖς βροτοῖς ἐκ Παρθένου συνάπτεται. Σήμερον ἡ ἄπειρος οὐσία, ἐν Βηθλεὲμ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται. Σήμερον ὁ Θεὸς δι' ἀστέρους Μάγους εἰς προσκύνησιν ἄγει, προμηνύοντας αὐτοῦ τὴν τριήμερον ταφήν, ὡς ἐν χρυσῷ καὶ σμύρνῃ καὶ λίβανῳ, διὸ ψάλλομεν. Ὁ σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... ᾠχος β'

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἄναρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκοῦται. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν, οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα θαυμάζουσιν, ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία Μεγάλη

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικόν, τῆς Ἑορτῆς. Καὶ μέτ' αὐτό, Ἡ γέννησις σου Χριστέ.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΗΜΕΡΑ

Ψάλλομεν ἐν τοῖς, Ἀποδείπνοις τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου. Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου.

Ὁ Κανὼν, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς

Τεχθεῖς σὲ Χριστὸς σπαργάνοις στέφει, Πάτερ. Θεοφάνους.

Ὦδὴ α' ᾠχος δ'

«Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

Τεχθέντα τὸν αἰεὶ ὄντα Κύριον, καὶ σπαργανούμενον, σπαργανωθείς μαστίγων αἰκισμοῖς, εὐσεβῶς προσεκύνησας, καὶ πρὸς αὐτὸν Εὐθύμει, μέτ' εὐθυμίας προσεχώρησας.

Ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεῖς ὁ Κύριος, δῶρον γενέθλιον, τῶν σῶν αἱμάτων Μάκαρ τοὺς κρουνούς, καὶ πληγῶν σου τοὺς μώλωπας, ὑπὲρ χρυσὸν καὶ λίβανον, καὶ ὑπὲρ σμύρναν προσεδέξατο.

Χρυσὸν μὲν παρὰ τῶν Μάγων δέχεται, τεχθεῖς ὁ Κύριος, τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης δὲ τῆς σῆς, Ἱεράρχα τὸ γνήσιον, καὶ τὸ στερρὸν καὶ εὐτονον, τῆς ἀνενδότου καρτερίας σου.

Θανάτῳ τὸν τοῦ Δεσπότης θάνατον, ἐκμιμησάμενος, δεσποτικὰς ἐβόησας φωνάς, ὑπὲρ τῶν ἀναιρούντων σε, εἰλικρινῶς εὐχόμενος, Ἱεροφάντα πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητῆς, σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἰλίσσεται, ὁ σπαργανώσας θάλασσαν, ὁμίχλη Μητῆρ ἀειπάρθενε.

Ὦδὴ γ'

«Ευφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα. Σύ μου Ἰσχυὸς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Ἰχώρας μαρτυρικοῦς, ἀντὶ λιβάνου καὶ χρυσοῦ σμύρνης τε, ὧς Ἱερεὺς προσήνεγκας, τῷ ἐν Βηθλεὲμ γεννηθέντι Χριστῷ.

Στερρότητι λογισμοῦ, καὶ γενναιότητι ψυχῆς ἤλεγξας, τὸν δυσσεβῆ Λέοντα, κατὰ τοῦ Σωτῆρος λυττήσαντα.

Στεφάνου ἐκμιμητῆς, τοῦ πρωτομάρτυρος Χριστοῦ γέγονας, τῶν φονευτῶν Εὐθύμει, ὑπὲρ σωτηρίας εὐχόμενος.

Ἐτήρησας ἐμμελῶς, τὴν τοῦ Σωτῆρος ἐντολὴν Ὅσιε, καὶ τὴν ψυχὴν τέθεικας, ὑπὲρ τῶν σῶν φίλων Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Χωρίον χωρητικόν, τοῦ ἀχωρήτου πλαστουργοῦ γέγονας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, Κεχαριτωμένη πανάχραντε.

ᾠδὴ δ'

«Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ῥαπιζόμενος τὸ πρόσωπον τὸ τῆ θεία, Χαριτωθὲν λαμπρότητι, τῆς ἄνω σοφίας, γέγονας συμμετοχος, Χριστοῦ παμμακάριστε, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ῥαπισθέντος σαρκί.

Ἱερωσύνης τὸ σέβας οὐκ αἰδεσθέντες, οἱ ἀσεβεῖς καὶ πρόμαχοι, κακίας ἐργάται, γῆρας οὐ τιμήσαντες, τὸ σὸν οἱ παράνομοι, ἀνελεημόνως ἐμάστιζον.

Σπαργανουμένω καὶ φάτνη ἀνακειμένω, τῷ Λυτρωτῇ Εὐθύμει, πολύτιμον δῶρον, Πάτερ προσενήνοχας, τὸ τίμιον αἷμά σου, πόθω δι' αὐτὸν ἐκχυνόμενον.

Τοῖς τοῦ Σωτῆρος σπαργάνοις ἐνειλημένος, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀγάπησιν, περιεζωσμένος, τούτω πρεσεπέλασας, τῷ λύθρῳ σπαζόμενος, τῷ ἐκ μαιφόνου χυθέντι χειρός.

Θεοτοκίον

Ὁ τὰς αἰλούς οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Θεομητορ, σήμερον γεγέννηται, αὐτῷ μελωδήσωμεν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

ᾠδὴ ε'

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πιστεῖ ἀνυμνοῦντάς σε».

Σοὶ ἔμψυχος εἰκὼν, τῷ Σωτῆρι προσάγεται, τιμήσασα τὴν εἰκόνα, τῆς ἀχράντου σαρκός σου, καὶ τύπον τὸν τοῦ σώματος.

Σοὶ Δέσποτα Ποιμὴν, εὐθυμίας φερόνυμος, τὰ στίγματα τῆς σαρκός σου, περιφέρων οἰκείω, ἐν σώματι προσφέρεται.

Πῦρ ἔσβεσας θυμοῦ, τῶν ἀνόμων Εὐθύμει, τοῖς χεύμασι τῶν ἀδίκως, χυθέντων σου αἱμάτων, Παμμάκαρ Ἱερότατε.

Ἀνέστειλας ὀρμὴν, τῶν ἀθέων Μακάριε, τῇ ρώμῃ τῶν διδασκῶν σου, καὶ τοῦ Κτίστου εἰκόνα, σχετικῶς σὺ τετίμηκας.

Θεοτοκίον

Ῥοὺς ἔστη τῆς φθορᾶς ἡ Παρθένος ἀφθόρως γάρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορὰς ἐλευθερώσαντα.

ᾠδὴ ς'

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι».

Γυμνώσει, τοῦ τῶν πάντων Σωτῆρος τὴν γύμνωσιν, ἐκμιμησάμενος Πάτερ, καὶ μαστίγων πόνους ἐγκαρτερήσας, τὸ σὸν αἶμα, τῷ ἐκείνου ἐπέχεας αἵματι.

Ἀγάπην, καὶ ἐλπίδα καὶ πίστιν θεόφρονα, τὰς δι' αἰῶνος μενούσας, ἀρετὰς πλουτήσας τῷ γεννηθέντι, ἐκ Παρθένου, δωροφορεῖς παμμάκαρ Εὐθύμιε.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ λειτουργήσας τὴν ἔνθεον, ἱερουργίαν τοῦ λόγου, μισθὸν τούτου Πάτερ ἀντεκομίσω, θεορρήμον, τὸ σὲ τελειωθῆναι δι' αἵματος.

Θεοτοκίον

Ὁ πλάσας, κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, ἀναπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεομητορ, ὀλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Κάθισμα Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Προσήνεγκας Χριστῷ, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, Εὐθύμιε σοφέ, ὥς οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, ἀθλήσας καρτερώτατα, Ἱεράρχα τὸ αἷμά σου, ὅθεν εἴληφας, διπλοῦν τὸ στέφος τῆς νίκης, καὶ παρίστασαι, τὴ Παναγία Τριάδι, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὦδὴ ζ'

«Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τὴ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε».

Ἱερωσύνης, Ἱερωτάτης τὸ θεόσδοτον, χρίσμα, συγκεράσας αἵματι τῷ ἐκ σοῦ, Ἱερώτατον ἀπέδειξας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Σὺ ἐφειλκύσω, χάριν τοῦ θείου Πρωτομάρτυρος, οὕπερ ἀνεδείχθης ἄριστος μιμητής, εὐλογίαις ἀμειβόμενος, τοὺς ἀναιρούντάς σε, ἀνηλεῶς παμμάκαρ Εὐθύμιε.

Στήσας τοὺς πόδας, ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως ἀσφαλῶς, πάσαις προσβολαῖς Παμμάκαρ τῶν πειρασμῶν, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε, διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

Ὦδὴ η'

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ἦστης ἐπὶ βήματος στερρῶς, ἀγωνιζόμενος, Πάτερ Εὐθύμιε, τὸν τελειότατον ὄρον γάρ, τῆς ἀγάπης ἐμελέτησας θεόληπτε, ὥσπερ ἐλόμενος θανεῖν, ὑπὲρ τῶν φίλων σου, τῶν βοώντων. Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φαιδρὸς καὶ τὸν λόγον καὶ τὸν νοῦν, φαιδρὰν ἐκέκτησο, ψυχὴν καὶ πρόσωπον, νὺν δὲ φαιδρότερος γέγονας, μέχρις αἵματος Εὐθύμιε, πρὸς Βασιλεῖς θεοσυγεῖς ἀντιταξάμενος, καὶ κραυγάζων, Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐπέθεντο Μάκαρ ἐπὶ σέ, οἱ ἐπὶ γῆς κραταιοὶ τοῦ θανατώσαι σε, παρανομώτατα πράττοντες, ἀλλ' αὐτὸς ἀνατεινομενος, πρὸς τὸν τεχθέντα Λυτρωτὴν, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρος, ἀνεβόας. Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ἴδου νὺν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰουδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος, σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτοκας, ὃ τὸ πρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ὃ ψάλλομεν Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'

«Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήμηθη Χριστός, συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλυνομεν».

Πρὸς τὸν γαληνότατον ὄρμον, μετέστης Πάτερ τῶν ἐντεῦθεν ὥσπερ γὰρ στρουθίον ἐρρύσθης, ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων σε, εὐλογῶν τὸν ῥυσάμενον, Ἱερομάρτυς εὐθυμότατα.

Αἶγλη τῆς ἐξ ὕφους φανείσης, ἀνατολῆς πεφωτισμένος, καὶ φωτοφανείαις ἀστέρος, τοῦ ἐξ Ἰουδα νὺν ἀνατείλαντος, ὑπερφυῶς λαμπόμενος, πρὸς τὸν Δεσπότην ἐξεδήμησας.

Τὰ τοῦ Παραδείσου νὺν πλάτη, χωροβατεῖν κατηξιώθης οὗ τῶν Μακαρίων λαμπρότης, καὶ τῶν ἁγίων ἢ ἀγαλλίασις, ὡς Ἀθλητὴν Εὐθύμει, σὲ νικηφόρον ὑπεδέξαντο.

Ἐχων πρὸς Θεὸν παρρησίαν, ὡς Ἱεράρχης τε καὶ Μάρτυς, τοῦ νὺν ἐνεστῶτος χειμῶνος, τῆς Ἐκκλησίας γαλήνην αἶτησαι, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς σὲ ὕμνοῦσι Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Ῥάβδος ἀνεβλάστησας ρίζης, τοῦ Ἰεσοῦ ἡμῖν τεκοῦσα, ἄνθος τῆς θεότητος Χριστόν, Θεογεννητορ Πάναγνε σήμερον, τὸν ὡς Θεὸν ἀχώρητον, καὶ νὺν ὡς βρέφος σπαργανούμενον.

Στιχηρὰ ᾠδὴ πλ. δ'

ᾠδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ἐτι τῷ λύθρῳ σταζόμενον, καὶ πεφυρμένος θερμῷ, καὶ ἀτμίζοντι αἵματι, τῷ Χριστῷ παρέστηκας, θεωρητὴν Εὐθύμει, τῶν σῶν πληγῶν οὖν, Πάτερ τοὺς μώλωπας, ἀνθ' ἰκεσίας νὺν ῥοτεινόμενος, τοῦτον δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ὕμνούντων σε, καὶ ἐκτενῶς, μάκαρ ἐξιλέωσαι, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου.

Δῶρα προσήνεγκας Ὅσιε, τῷ γεννηθέντι Χριστῷ, καὶ σαρκὶ νηπιάσαντι, πολιὰν αἰδέσιμον, κοσμουμένην χαρίσμασιν, Ἱεραρχίας, Πάτερ καὶ αἵματι, πεφοινιγμένην τῆς σῆς ἀθλήσεως, πίστιν ὀρθόδοξον, καὶ ἐλπίδα πρόθυμον, καὶ ἄρραγῆ, ὄντως καὶ ἀσάλευτον, ἀγάπην πάνσοφε.

Γλῶσσα κινουμένη Πνεύματι, καὶ φθεγγομένη σαφῶς, ἀληθείας διδάγματα, θεοσδότου χάριτος, τηλαυγῶς ἀποστάζουσα, τῆς εὐσεβείας λύρα θεόφθογγος, ὀρθοδοξίας κρηπίς ἀκράδαντος, στόμα μελίρρυτον, θησαυρὸς φρονήσεως, Ἐκκλησιῶν, σάλπιγξ μεγαλόφωνος, ἐδείχθης Ὅσιε.

Δόξα... Καὶ νὺν... ᾠδὴ δ'

Σπηλαίῳ παρώκησας, Χριστὲ ὁ Θεός, φάτην ὑπεδέξατο, Ποιμένες καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα, καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐθαύμαζον βοῶσαι, καὶ λέγουσαι. Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλόνητο.